

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus sacerdotalis de sacrametis deq̄ diuinis officiis: et eoru administratioibus

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1508

De forma ferende excommunicationis

[urn:nbn:de:bsz:31-306282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306282)

De sententia

excommunicatus, et de rescriptis, ubi ad tales suspensum qui incidit suspensione ab ingressu ecclesie, quod excommunicatus contra nullum casum, c. lauro, fieret remissio per absolutionem Tertia regla. Suspensus a beneficii potest bene eligere, ut in c. cum in cunctis, de electione. Quarta regla. Suspensus ab officio si talis est suspensus qui ad se et qui ad alios, nec eligitur nec eligitur, ut in c. cum dilectus, de consuetudine, et de electione, cum nunc. Et hoc est verum quando eligitur ratione privari officii. Si autem eligitur ratione publici officii potest eligere: dummodo sit occultus, facit de re iudicata, ap. pbandum. Quinta regla. Suspensus quo ad se tantum: ut ille qui est suspensus propter participationem excommunicati: talis eligitur, sed non eligitur, de cler. exco. m. n. si celebrat. Sexta. Suspensus ab ingressu ecclesie in ea celebrans irregularis est, de sen. exco. as. cui. li. bro. vi. Septima regla. Suspensus ab officio rita celebratioe missae quae a collatione sacramentorum et a quolibet actu sacerdotali: puta a baptizando solenniter intelligitur suspensus: et contra faciens fit irregularis. Octava regla. Sacerdos suspensus sacerdotalibus officiis ministrans in inferiori ordine: non est irregularis. Quando vero est suspensus a collatione sacramentorum conferens aliquid sacramentum solenniter fit irregularis. Nona regla. Licet suspensus non perdit iura spiritualia nec possessionem bene-

ficii, nisi fructus beneficii sui perdit, secundum Innocentium, de appel. pastoral. Et hoc si est suspensus ab officio: et ex gravi causa: puta propter scandalum populi vel infamiam sola, secundum Hostien. de quo plene per Joh. an. c. cupientes de penis, in glo. magna. ad finem. Decima regla. Suspensus a canone propter participationem excommunicati potest eligere et alia facere que sunt iurisdictionis. Sed si ab homine vel a iure vel alias ex alia causa: tunc non potest, secundum Joh. an. i. glo. magna, ubi supra.

De forma ferende excommunicationis

Estat nunc

videre de quibus, s. de forma ferende excommunicationis.

Pro quo sacerdos qui ad ferendum sententiam excommunicationis non debet festinare iudex sed mature procedere nec per quilibet delicto debet ea ferre, iuxta illud poetici. Si quoties peccat homines sua fulmia mirrat Jupiter: ex quo tempore nullus erit de quo in glo. magna, xxxiii. di. va. lentino. Debet igitur premitti triplex monitio vel una pro tribus alias iniusta est excommunicatio, et iudex est suspensus pro mensura, qui si se ingerat in officio suo, si divinis agens sicut prius irregularis efficitur et per solam papam absolvens. Et idem est de sententia suspensionis et interdicti, de sen. exco. cum medicinali, li. vi. hec tamen pena non tangit episcopos, cum de eis non loquat

Suspensionis

expresse. Preterea e sciendū q se
 rētia excoīcatōis ferēda est ex tri
 bus causis. Prima est p̄sumacia
 qn̄ q̄s fuerit admonit⁹ vl' citat⁹
 per iudicē trib⁹ viab⁹ siue edict⁹
 vl' vno p̄ trib⁹. ⁊ ipse fuit inobe
 diens vel p̄sumar. Secūda cau
 sa qn̄ p̄ aliq̄ certo dāno vl' offen
 sa aliq̄s nō vult satisfacere tunc
 em̄ p̄t licite excoīcari. Et rō est
 fm̄ Tho. in. iij. sniaz. dist. xvij.
 qz talis peccat in proximū: cui fa
 cit iniuriā: ⁊ ideo merito est excoī
 candus. Terna causa qn̄ p̄sona
 ignorat sic excoīcatur in gnali. vt
 quicūqz furtū fecerit restituar: vl'
 qui sac̄ ⁊ nō reuelat. d̄ sen. exco.
 a nob. Nemo autē v̄z excoīcari
 p̄ p̄cō alteri. xxij. q. iij. si ab his
 licet bñ p̄t interdici. Sunt autē
 qnqz casus in quib⁹ snia excoīca
 tionis nulla est ip̄sō iure. Prim⁹
 est si ille q̄ in lica non habuerit
 potestare ferēdo sniam vt qz nō
 erat eius iudex vl' qz erat excoī
 catus. Secūd⁹: qz ē lata post ap
 pellationē legitimā. in q̄ casu eti
 am (vt notat Arch. ii. q. iij. cure.
 dicendo qz licz sit ordinaro credē
 dū denūciant aliquē excoīcatū.
 tñ si scis p̄ certo denūciantū ante
 excoīcationē appellasse) secūf il
 li potes cōicare. vt de appella.
 ad nostrā. fm̄ Goffre. q̄ ita nota
 uit in p̄dicto. ca. dilect⁹. Istud
 vltimū dicitū intellige vt notat.
 de sen. exco. solet. li. vi. §. vl. Lon
 cordat ad h̄ glo. antiq̄. Bern. de
 appella. p̄ pastoralis, dicens qz si

quis excoīmunicat⁹ post appel
 lationē probabilem. licet excom
 municat⁹ sit. non tamē est p̄o ex
 cōmunicato habēdus: qn̄ licet
 ei cōmunicare in omnib⁹ sacra
 mentis. Hoc idē sentit glosa fina
 lis in ca. dilect⁹. ibidē dicens qz li
 cet p̄o sentētia sit p̄sumendū
 in dubio. magis tñ standum est
 appellatiōi qz denūciantioni excoī
 cationis. Tert⁹ casus est qn̄ sen
 tētia cōtinet intollerabile erroē.
 vt de sen. exco. p̄ tuas. vt si excoī
 municat⁹ q̄s ideo. qz nō furat. vl'
 qz non ducit ep̄o aliquā merentē
 cem. ⁊ sic de alijs p̄out exempli
 ficat glosa ibidē. Quart⁹ casus
 quādo aliquis excoīmunicat ma
 iori excoīmunicatiōe illos qui ex
 cōicato participāt. non in crimi
 ne: sed in locutiōe. Nam tal' sen
 tētia non tenet. nisi p̄missa tria
 monitione vel vna p̄ trib⁹: ⁊ cū
 h̄ nisi noiatiū exp̄mant partici
 pātes. de sen. exco. statum⁹. ⁊. c.
 p̄stitutionē. ⁊. c. statutum. lib. vi.
 Quint⁹ casus qn̄ p̄lat⁹ interdicit
 suis subdit⁹. ne exponāt suis su
 p̄iorib⁹ ab inq̄sitorib⁹ statum⁹ ec
 desiaz sniaz. sub pena excoīcatio
 nis: nā talis excoīcatio nulla ē. vt
 de of. or. qz pleriqz. li. vi. Ultio
 sciendū qz fm̄ emerici i summa
 sua regulariter epus ⁊ q̄libet in
 ferior parochialis p̄el byter p̄cē
 absoluerē a snia excoīcatōis etiā
 maioris lata a iure vbi sibi sup̄
 or absolutiōē nō reservat. Nec
 obstat dicitū Joh. an. in glosa in

De ecclesiastico

ca. si epus. de pe. 7 re. li. vi. vbi ipse dicit qd absolvere excoicatos a maiori excoicatione non copetit simplicis sacerdoti: sed epo. vt dicitur in exco. nup. Sed tu dic audacter qd verum est qd non copetit hoc simplicis sacerdoti simpliciter. Et etiam vbi prohibet specialiter. secus autem vbi non prohibet. Sic etiam dicitur de epo. qd non copetit sibi absolvere a maiori excoicatione maiori. vbi scilicet papa specialiter reseruat. in ceteris non prohibet. Sicut dicitur de epo. 7 simplicis sacerdote. istud tamen indigeret meliori declaratione per papam propter simplices. Scias etiam qd absens potest absolui ab excoicatione per procuratorem sicut in Bulla. n. 30. n. in solennis recalcitratio in introductione in ecclesiam non potest fieri eo absente. Et ita intelligitur dictum Innocentii. qd plene in hoc scripsit de sententia. excom. cum desideras

De ecclesiastico interdico qd licet sit obseruandum

*De ecclesiastico
interdicto quod
sit obseruandum*

Inem opusculo imponere cupientes. de ecclesiastico interdico aliquid subiiciam. Circa quod sciendum qd interdico sicut Innocentius non est nisi prohibitio hominum habitantium in loco a factis sibi accipiendis 7 a sepultura: 7 ne clerici celebrerit divina vel ministrerent sacra. Et est duplex: quoddam generale: qd dicitur speciale siue particulare. Generaliter interdico regnum siue prouincia: siue etiam ciuitas vel castre

Particulare vero interdico est quod de multis ecclesiis vna due vel tres interdico. vt habet dicitur verum. sig. cum in partibus. Sic etiam speciale dicitur quod omnes ecclesie ciuitatis vel prouincie interdico. vt fit per executores gratiarum. vbi generale dicitur: ideo quantum ad illum locum: vbi nullus excoicitur. Vnde sicut dominum aluariz. liz. prouincia interdico. vt. sicut dicitur in tali loco moratur: vel ad quemcumque prouenerit quantum diu ibi fuerit: seruet interdico in hoc. licet propter personam speciale ceterum interdico tamen qd ad obseruationem generaliter intelligitur interdico plarum. vbi omnia que seruantur tpe interdico generalis: etiam tunc obseruabuntur. Speciale autem est i qd aliquid ecclesie excipiunt. 7 vbi solum terra eorum que interdico specialiter. potest tamen poni interdico ex rationabili causa. propter culpam domini loci adicum: siue capituli: siue coenobii: non tamen pro poni per ordinarium vel per delegatum per pecuniario debito vel cuiusuis pecunie quantitate: nisi sit de autoritate sedis apostolice specialiter 7 expressa. per extrauagantes bonifacii octauum que incipit ponde attendi. 7 hinc intelligitur dicitur interdico generaliter que speciale bene potest poni propter debitum pecuniarum. vt quod plebanus non soluit aliquam collectam sedi apostolice vel episcopo: pro interdico tamen illa ecclesia illius plebanus non autem alia in illa ciuitate. Ita notauit Johannes an. in nouella. de sententia. excom. li. vi. Et differunt interdico ab excoicatione vel suspensione. quia exco-